

Työkulttuurit Euroopassa

Työssäoppimassa Keski-Pohjanmaan aikuisopiston opiskelija

Työhöni kuului mm. oppilaiden neuvominen erilaisien ohjelmien käytössä (esim. PowerPoint, Excel) ja myös opettajien neuvominen, PowerPoint -esityksen tekeminen, palavereihin osallistuminen (osa oli etäpalavereita Turkulaisten ja Tamperelaisten yhteistyökumppanien kanssa), tietokoneiden kunnossapito ja Tarton Suomi-koulun www-sivujen teko. Koulu noudattaa Suomen opetushallituksen opetussuunnitelmaa, joten työskentelytavat olivat suomalaisia. Tarton Suomalainen koulu toimii Tarton Katolisen yksityiskoulun tiloissa ja tilat oli pienet. Tästä syystä työskentelin pääsääntöisesti kämpilläni. Poikkeuksena olivat tietenkin palaverit, kokoukset ja opetustunnit.

Työaikaakaan minulla ei ollut lukuun ottamatta em. poikkeuksia. Me neuvottelimme vain ensimmäisenä päivänä, mitä minun tulisi harjoittelun aikana tehdä. Matkan varrella oli sitten palavereita, joissa katselimme aikaansaannoksiani ja suunnittelimme jatkoa. Kyseinen työskentely tapa oli uutta minulle ja vaatii aika paljon itsekuria, jotta kaikki tuli tehtyä. Se oli kuitenkin ihan kätevää. Usein olin päivät kaupungilla katselemassa kaikkea, jos oli aurinkoinen päivä. Sateella ja iltaisin (ja joskus myös öisin) tein sitten töitä. Tartossa tuli pimeä aika aikaisin (18:00 - 19:00 aikoihin).

Asunnon haku oli yllättävän vaikeaa, eikä ehkä olisi edes onnistunut ilman entisen Viron opettajan apua. Ongelmaa ei olisi ollut, jos olisin mennyt pitemmäksi aikaa, mutta 5 viikoksi oli vaikea saada asunto. Minulle ei edes vastattu, kun koetin asuntoa kysellä, joten paikallisesta tuttavuudesta oli paljon apua koko harjoittelun ajan.

Vapaa-aikana oli kiva kierrellä kaupungilla. Rakennukset ovat Tartossa todella kauniita, niissä on paljon ihania yksityiskohtia. Joka viikonloppu kaupungilla oli ilmaisia tapahtumia, joita kävin katselemassa. Tartossa on myös erittäin paljon hienoja puistoja, joissa oli kiva kävellä. Tartto on muutenkin oivallinen kaupunki kävelemiseen. Kahviloissakin tuli välillä istuttua ja katseltua paikallisten ihmisten tapoja. Tarttolaiset käyvät paljon kahviloissa. Iltaisin he käyvät paljon myös syömässä (varsinkin nuoret). Alkoholiakin siellä käytetään, mutta paljon hillitymmin kuin Suomessa. ”Räkä poskella juoppoja” siellä ei kyllä pahemmin nähnyt eikä myöskään tappeluita. Tallinnassa niitä kyllä näki, mutta ne olivat tavallisesti valitettavasti suomalaisia.

Pääsin ohjaajaperheeni mukaan sipuliretkelle. Peipsijärven rannalla on kyliä, jossa myydään sipulia. Me kävimme Kolkjassa. Asukkaat ovat vanhauskoisia ja kylät elävät sipulinviljelyllä. Samalla reissulla kävimme myös Kuremäen nunnaluostarissa. Meillä oli aika kansainvälinen porukka. Kaksi henkilöä Virosta, viisi Suomesta, yksi Unkarista, yksi USA:sta sekä kaksi jonkin Suomensukuisen kansan edustajia (meni ohi mitä ne olivat). Teimme toisenkin retken Peipsijärvelle. Ajoimme ensin Räpinaan ja siitä tulimme ylöspäin Peipsijärven rantaa Tarttoon. Välillä olimme niin lähellä Venäjän rajaa, että puhelin otti signaalin Venäjän puolelta.

Harjoittelun aikana tuli tutustuttua myös virolaisiin tapoihin. Kylään voi mennä melkein milloin vain. Kylään mentäessä on tapana viedä kukkia. Ohjaajani sanoi suomalaisten ja virolaisten kyläilytavoista aika osuvasti: ”Suomalainen pitää pyytää monta kertaa ja kun hän viimein tulee, tuntee olevansa vaivaksi. Virolaiset

menevät kylään ja ovat rennosti. Kyläpaikassa ei tehdä ennen vieraita suursiivousta tai viikon ruoanlaitto/leivontatalkoita, kuten monesti Suomessa.”

1. syyskuuta on suuri päivä, kun ekaluokkalaiset aloittavat koulun. Sitä juhlitaan suuresti, oli sitten perheessä koulunsa aloittavia tai ei. Tapoihin kuuluu, että ekaluokkalainen vie kukkia opettajalle ja joissakin kouluissa oppilas myös saa opettajalta kukkakimpun. Ihmiset pukeutuvat juhlavasti ja kaupungilla on erilaisia tapahtumia lapsille ja aikuisille.

Muutama hääseuruekin tuli nähtyä (valitettavasti en saanut videolle). Se oli hauska näky. Ensimmäisessä autossa oli hääpari ja se oli joku erikoinen auto esim. limusiini (tämä on vielä kuten meillä). Sen perässä ajoivat vieraat jonossa. Kaikilla oli valkoinen nauha kuskinpuolen peiliin tai antenniin kiinnitettynä. Kaupungin ohi ajaessaan koko jono tööttäili pitkiä tööttejä ja ihmiset kaupungilla hurrasivat, huusivat ja taputtivat.

Lähde harjoitteluun avoimin mielin. Älä mene etsimään kohdemaasta huonoja puolia, vaikka se tuntuu olevan suomalaisilla monesti tapana. Ajattele, ettei ole olemassa hyviä tai huonoja tapoja elää, vaan erilaisia tapoja elää. Älä varsinkaan arvostele (tai irvistele) ääneen maan tapoja. Virossa kannattaa myös muistaa, että heistä yllättävän moni osaa suomea. Lisäksi monet sanat ovat samanlaisia, mutta tarkoittavat eriasiaa. Esim. halpa on virossa halb ja tarkoittaa huonoa. Yleisin ”moka” minkä suomalaiset tekee on, että he huutelevat suureen ääneen: ”Onpa täällä halpaa!”. Kannattaa jo tästä syystä opetella kohdemaan kieltä (vaikka pärjäisikin englannilla). Lisäksi saa paljon ystävällisempää kohtelua, jos osaa edes vähän kohdemaan kieltä. Jo vuodessa esim. kansalaisopiston kursseilla oppii jo aika paljon.

Tutustu mielellään jo etukäteen kohdemaan tapoihin. Jos mahdollista, yritä tutustua jo Suomessa kohdemaan kansalaisiin. Heiltä saa paljon hyvää tietoa ja tarvittaessa konkreettista apuakin. Myös netistä löytyy paljon hyvää tietoa. Yritä löytää jokaiseen eteen tulevaan ongelmaan ratkaisu. Se yleensä löytyy, kun tarpeeksi miettii, etsii ja kyselee. Ratkaistusta ongelmasta tulee hyvä mieli. Yritä tutustua mahdollisimman moneen paikalliseen ihmiseen. Opit kieltä, tapoja ja kulttuuria heiltä paljon enemmän kuin jos lyöttäydyt suomalaisten seuraan.

Muista, että edustat aina Suomea, kotikaupunkiasi, oppilaitostasi ja tietysti myös itseäsi ulkomailla. Sinusta riippuu, mitä tapaamasi ihmiset jälkepäin Suomesta ja suomalaisista ajattelevat. Nauti työharjoitteluajastasi kaikilla aisteillasi ja ota siitä kaikki mahdollinen irti, mutta älä sikaile

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:59